

रविवारी मे 17, 2026

विषय — नश्वर आणि अमर

सोनेरी मजकूर: स्तोत्रसंहिता 31: 14, 15

"परमेश्वरा माझा तुझ्यावर विश्वास आहे. तूच माझा देव आहेस. माझे जीवन तुझ्या हाती आहे."

उत्तरदायी अध्ययन: उत्पत्ति 5: 1, 2, 18, 22-24

स्तोत्रसंहिता 37: 37

ईयोब 11: 17

- 1 आदामाच्या वंशावळीची नोंद अशी आहे. देवाने मनुष्य आपल्या प्रतिरूपाचा म्हणजे आपल्या सारखा निर्माण केला.
- 2 देवाने त्यांस नर व नारी असे उत्पन्न केले. देवाने त्यांस ज्या दिवशी उत्पन्न केले त्याच दिवशी देवाने त्यांस आशीर्वाद दिला व त्यांस "आदाम" म्हणजे मनुष्य हे नाव दिले.
- 18 यारेद एकशें बासष्ट वर्षांचा झाल्यावर त्यास हनोख नावाचा मुलगा झाला;
- 22 मथुशलह जन्मल्यावर हनोख तीनशें वर्षे देवाबरोबर चालला व त्या काळात त्याला आणखी मुलगे व मुली झाल्या;
- 23 हनोख एकंदर तीनशें पासष्ट वर्षे जगला;
- 24 एके दिवशी हनोख देवाबरोबर चालत होता; नंतर तो नाहिसा झाला कारण देवाने त्याला नेले.
- 37 शुध्द आणि सत्यवादी राहा शांती करणाऱ्यांना खूप संतती लाभेल.
- 17 भर दुपारच्या सूर्य प्रकाशापेक्षाही तुझे आयुष्य चमकदार होईल. आयुष्यातील अंधार सकाळच्या सूर्याप्रमाणे चमकेल.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. स्तोत्रसंहिता 92: 1, 2, 10 (माझे), 12-14

- 1 परमेश्वराची स्तुती करणे चांगले असते. परात्पर देवा, तुझ्या नावाचे उपकारस्मरण करणे चांगले असते.

- 2 तुझ्या प्रेमा बदल सकाळी गाणे आणि रात्री तुझ्या इमानीपणाबद्दल जयजयकार करणे चांगले असते.
- 10 ... पण तू मला बलवान बनवशील. मी ताकदवान शिंग असलेल्या मेंढ्यासारखा असेन. पण तू माझी माझ्या खास कामासाठी निवड केलीस. तू तुझे ताजेतवाने करणारे तेल माझ्यावर ओतलेस.
- 12 परंतु चांगला माणूस वाढणाऱ्या खजुराच्या झाडाप्रमाणे असतो. चांगला माणूस लबानोनमधल्या मोठ्या देवदार वृक्षासारखा असतो.
- 13 चांगली माणसे परमेश्वराच्या मंदिरात लावलेल्या मजबूत वृक्षासारखी असतात. आमच्या देवाच्या मंदिरातील अंगणात ती झपाट्याने वाढतील.
- 14 ते जुने झाल्यावरही फळे देत राहातील. ते सशक्त हिरव्या झाडासारखे असतील.

2. स्तोत्रसंहिता 139: 1-4, 13-18

- 1 परमेश्वरा, तू माझी परीक्षा घेतलीस तुला माझ्याबद्दल सर्व काही माहीत आहे.
- 2 मी केव्हा बसतो आणि केव्हा उठतो ते तुला माहीत आहे तुला माझे विचार खूप दुरुनही कळतात.
- 3 परमेश्वरा, मी कुठे जातो आणि केव्हा झोपतो ते तुला कळते. मी जे जे करतो ते सर्व तुला माहीत आहे.
- 4 परमेश्वरा, मला काय म्हणायचे आहे ते तुला माझे शब्द तोंडातून बाहेर पडायच्या आधीच कळते.
- 13 परमेश्वरा, तू माझे संपूर्ण शरीर निर्माण केलेस मी माझ्या आईच्या गर्भात होतो तेव्हाच तुला माझ्याबद्दल सर्वकाही माहीत होते.
- 14 परमेश्वरा, मी तुझी स्तुती करतो. तू मला अद्भुत आणि अतिशय सुंदररीतीने निर्मिलेस तू जे केलेस ते खूपच अद्भुत आहे हे मला चांगलेच माहीत आहे.
- 15 तुला माझ्याबद्दल सारे माहीत आहे माझे शरीर आईच्या गर्भात लपून आकार घेत होते तेव्हा तू माझी हाडे वाढत असताना पाहिलीस.
- 16 माझे अवयव वाढत असताना तू पाहिलेस तू तुझ्या पुस्तकात त्यांची यादी केलीस. तू माझी रोज पाहणी केलीस. त्यातला एकही अवयव हरवलेला नाही.
- 17 तुझे विचार मला महत्वाचे आहेत, देवा तुला खूप माहिती आहे.
- 18 मी जर ती मोजू लागलो तर ती वाळूच्या कणांपेक्षाही जास्त असेल. आणि जेव्हा माझी झोप संपेल तेव्हामी तुझ्याजवळच असेन.

3. इब्री लोकांस 7: 1 (हे)-4, 15, 16

- 1 ... हामलकीसदेक शालेमाचा राजा होता. आणि तो सर्वोच्च देवाचा याजक होता. राजांचा पराभव करून अब्राहाम परतत असताना मलकीसदेक त्याला भेटला. मलकीसदेकाने त्याला आशीर्वाद दिला.

- 2 व अब्राहामाने आपल्या सर्वस्वाचा दहावा भाग त्याला (मलकीसदेकाला) दिला. मलकीसदेकाच्या नावाचा अर्थ नीतिमत्त्वाचा राजा त्याचप्रमाणे तो शालेमाचा राजा असल्याने त्याचा अर्थ शांतीचा राजा असा होतो.
- 3 मलकीसदेकाचे आईवडील किंवा त्याचे पूर्वज, त्याचा जन्म किंवा मृत्यूची नोंद आढळत नाही. देवपुत्राच्या प्रतिमेशी तो हुबेहूब मिळताजुळता असल्यामुळे तो देखील अनंतकाळासाठी याजकच राहणार आहे.
- 4 यावरून तुम्ही पाहता की, मलकीसदेक किती महान पुरुष होता! मूळ पुरुष अब्राहाम यानेसुद्धा आपल्या लुटीतील दहावा भाग त्याला दिला.
- 15 आणि जेव्हा या दुसऱ्या प्रकारचा नवीन याजक मलकीसदेकासारख येतो तेव्हा ही गोष्ट आणखी स्पष्ट होते.
- 16 मानवी नियमशास्त्राच्या हुकूमाने येशूला याजक करण्यात आले नव्हते तर अक्षय जीवनाच्या सामर्थ्याच्या आधारे त्याला याजक करण्यात आले.

4. योहान 9: 1-7

- 1 चालला असताना त्याने एक आंधळा मनुष्य पाहिला. हा मनुष्य त्याच्या जन्मापासून आंधळा होता.
- 2 येशूच्या शिष्यांनी त्याला विचारले, गुरुजी, हा मनुष्य आंधळा जन्मला. परंतु तो कोणाच्या पापामुळे आंधळा जन्मला? त्याच्या स्वतःच्या का त्याच्या आईवडिलांच्या पापामुळे?
- 3 येशूने उत्तर दिले, त्याच्या स्वतःच्या पापामुळे अगर त्याच्या आईवडीलांच्या पापामुळे हा आंधळा झाला नाही. मी याला बरे करताना लोकांना देवाचे सामर्थ्य दाखविता यावे म्हणून हा आंधळा जन्मला.
- 4 दिवस आहे तोपर्यंत, ज्याने मला पाठविले त्याचे काम आपण करीत राहिले पाहिजे. रात्र येत आहे आणि रात्री कोणी काम करू शकत नाही.
- 5 मी जगात आहे तोपर्यंत मी जगाचा प्रकाश आहे.
- 6 असे बोलल्यानंतर, येशू मातीवर थुंकला. त्याने त्या थुंकीने चिखल केला, आणि त्या चिखलाचा गोळा करून त्याने त्या माणसाच्या डोळ्यांवर ठेवला.
- 7 मग येशूने त्या मनुष्याला सांगितले, जाऊन शिलोह तळ्यात डोळे धू. (शिलोह म्हणजे पाठविलेला) म्हणून तो मनुष्य त्या तळ्यापाशी गेला. त्याने डोळे धुतले आणि तो परत आला, तेव्हा त्याला चांगले दिसू लागले होते.

5. मार्क 7: 31-35

- 31 येशू सोर भोवतलच्या प्रदेशातून परतला आणि सिदोनाहून दकापलिसच्या वाटेने गालील समुद्राकडे आला.
- 32 तेथे काही लोकांनी एका बहिऱ्या तोतऱ्या मनुष्याला येशूकडे आणले व आपण त्याच्यावर हात ठेवा अशी विनंती केली.

- 33 येशूने त्याला लोकांपासून एका बाजूस घेऊन त्याच्या कानात आपली बोटे घातली. नंतर तो थुंकला आणि त्या माणसाच्या जिभेला स्पर्श केला.
- 34 त्याने स्वर्गाकडे पाहून मोठा उसासा टाकला व म्हणाला, एफफात्था म्हणजे मोकळा हो.
- 35 आणि त्याच क्षणी त्याचे कान मोकळे झाले. त्याला बोलता येऊ लागले. त्याने कोणाला सांगू नका अशी आज्ञा केली.

6. लूक 8: 41, 42 (से 1st .), 49-55

- 41 त्याचवेळी यार्ड नावाचा एक मनुष्य आला. तेथील सभास्थानाचा तो अधिकारी होता. त्याने येशूच्या पाया पडून त्याला आपल्या घरी येण्याची विनंति केली.
- 42 कारण त्याला बारा वर्षांची एक मुलगी होती आणि ती मरावयास टेकली होती. येशू जात असता लोकांची गर्दी झाली होती व तो चेंगरला जात होता.
- 49 तो हे बोलत असतानाच कोणी तरी सभास्थानाच्या अधिकार्यांच्या घरून आले आणि म्हणाले, तुमची मुलगी मरण पावली आहे. आता गुरुजींना त्रास देऊ नका.
- 50 येशून हे ऐकले व तो सभास्थानाच्या अधिकाऱ्याला म्हणाला, भिऊ नको, फक्त विश्वास ठेव आणि ती मरणातून वाचविली जाईल.
- 51 जेव्हा येशू त्या घरी आला, त्याने आपणाबरोबर पेत्र, योहान, याकोब आणि मुलीचे आईवडील यांच्याशिवाय कोणालाही आत येऊ दिले नाही.
- 52 सर्व लोक तिच्यासाठी रडत होते. येशू म्हणाला, रडणे थांबवा, ती मेलेली नाही, ती झोपेत आहे.
- 53 पण ते त्याला हसले. कारण त्यांना माहित होते की ती मेली आहे.
- 54 परंतु त्याने तिचा हात धरला आणि मोठ्याने म्हणाला, मुली, ऊठ!
- 55 मग, तेव्हा तिचा आत्मा पुन्हा आला आणि ती लगेच उभी राहिली. नंतर त्याने तिला खाण्यास देण्याची आज्ञा केली.

7. 1 करिंथकरांस 15: 51, 53, 58

- 51 पाहा! मी तुम्हांला एक रहस्यमय सत्य सांगत आहे. आपण सर्व मरणार नाही. आपण सर्व बदलून जाऊ.
- 53 कारण या विनाशी शरीराने अविनाशीपण धारण करावे आणि या मर्त्य शरीराने अमरत्व धारण केलेच पाहिजे.
- 58 म्हणून माझ्या प्रिय बंधूना, स्थिर आणि अचल राहा. नेहमी स्वतःला प्रभूच्या कार्यसाठी वाहून घ्या. कारण तुम्ही जाणता की प्रभूमध्ये तुमचे काम व्यर्थ नाही.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 81: 17-18

विज्ञानाने प्रकट केलेल्या ईश्वराच्या प्रतिरूपातील मनुष्य अमर असण्याशिवाय राहू शकत नाही.

2. 76: 18 (दुःख)-31

दुःख, पाप आणि मृत्यू या श्रद्धा अवास्तव आहेत. जेव्हा दिव्य विज्ञान सार्वत्रिकरित्या समजले जाईल, तेव्हा या श्रद्धांचा माणसावर काहीही प्रभाव राहणार नाही, कारण माणूस अमर आहे आणि दैवी अधिकाराने जगतो.

निर्दोष आनंद—जीवनाचा परिपूर्ण सुसंवाद आणि अमरत्व, ज्यात कोणत्याही शारीरिक सुख-दुःखाशिवाय अमर्याद दैवी सौंदर्य आणि चांगुलपणा आहे—हाच एकमेव खरा, अविनाशी माणूस आहे, ज्याचे अस्तित्व आध्यात्मिक आहे. अस्तित्वाची ही अवस्था वैज्ञानिक आणि अखंड आहे—ही एक अशी परिपूर्णता आहे जी केवळ त्यांनाच जाणवते ज्यांना दिव्य विज्ञानात ख्रिस्ताचे अंतिम आकलन झाले आहे. मृत्यू अस्तित्वाच्या या अवस्थेला कधीही गती देऊ शकत नाही, कारण अमरत्व प्रकट होण्यापूर्वी मृत्यूवर मात करणे आवश्यक आहे, त्याला शरण जाणे नाही.

3. 280: 1-8

मनाच्या अनंततेमध्ये, जड वस्तू अज्ञातच असली पाहिजे. विसंवाद आणि विनाशाची प्रतीके व घटक हे त्या अनंत, परिपूर्ण आणि शाश्वत 'सर्व'चे उत्पादन नाहीत. प्रेमातून आणि आत्म्याचे निवासस्थान असलेल्या प्रकाश व सुसंवादातून केवळ चांगल्या गोष्टींचेच प्रतिबिंब येऊ शकते. सर्व सुंदर आणि निरुपद्रवी गोष्टी या मनाच्या कल्पना आहेत. मन त्यांची निर्मिती आणि वाढ करते, आणि हे उत्पादन मानसिकच असले पाहिजे.

4. 281: 14-17, 20-24

तो एकच अहंकार, ते एकच मन किंवा आत्मा, ज्याला ईश्वर म्हटले जाते, हे एक अनंत व्यक्तिमत्त्व आहे, जे सर्व रूप आणि सौंदर्य पुरवते आणि जे वैयक्तिक आध्यात्मिक मनुष्य आणि वस्तूंमध्ये वास्तवता आणि देवत्व प्रतिबिंबित करते.

जेव्हा आपण खऱ्या अर्थासाठीचा खोटा अर्थ दूर करतो आणि पाहतो की पाप व मृत्यू यांना कोणतेही तत्त्व किंवा शाश्वतता नाही, तेव्हा आपल्याला कळेल की पाप आणि मृत्यू यांना कोणताही वास्तविक उगम किंवा न्याय्य अस्तित्व नाही.

5. 283: 1-7

जेव्हा मानवांना अध्यात्माची जाणीव होऊ लागते, तेव्हा ते ईश्वराव्यतिरिक्त दुसरे कोणतेही खरे अस्तित्व आहे हा विश्वास सोडून देतात.

मन हे सर्व गतीचे उगमस्थान आहे, आणि त्याच्या निरंतर व सुसंवादी कार्याला मंदावणारी किंवा थांबवणारी कोणतीही जडत्वशक्ती नाही. मन हेच जीवन, प्रेम आणि ज्ञान आहे, जे 'काल, आज आणि सदैव' आहे.

6. 246: 23-31

अमर मनाच्या अधिपत्याखाली असलेला मनुष्य सदैव सुंदर आणि भव्य असतो. प्रत्येक येणारे वर्ष ज्ञान, सौंदर्य आणि पवित्रता उलगडत जाते.

जीवन शाश्वत आहे. आपण हे शोधून काढले पाहिजे आणि ते सिद्ध करण्यास सुरुवात केली पाहिजे. जीवन आणि चांगुलपणा अमर आहेत. म्हणून, आपण अस्तित्वाकडे पाहण्याचा आपला दृष्टिकोन वार्धक्य आणि विनाशाऐवजी, रमणीयता, ताजेपणा आणि सातत्य यांमध्ये घडवूया.

7. 247: 13-27

वार्धक्य किंवा क्षयापासून मुक्त असलेल्या अमरत्वाला स्वतःचे असे एक वैभव आहे, ते म्हणजे आत्म्याचे तेज. अमर स्त्री-पुरुष हे आध्यात्मिक जाणिवेचे आदर्श आहेत, जे परिपूर्ण मनाने प्रेरित झालेले असून, सर्व भौतिक इंद्रियांच्या पलीकडील सौंदर्याच्या त्या उच्च संकल्पनांचे प्रतिबिंब आहेत.

सौंदर्य आणि कृपा जडवस्तूंपासून स्वतंत्र आहेत. मानवी दृष्टीने जाणवण्यापूर्वीच अस्तित्व आपले गुणधर्म धारण करते. सौंदर्य ही एक जीवनदायी गोष्ट आहे, जी शाश्वत मनात कायम वास करते आणि त्याच्या चांगुलपणाचे आकर्षण अभिव्यक्ती, आकार, रूपरेषा आणि रंगांमध्ये प्रतिबिंबित करते. ते प्रेमच आहे जे पाकळीला असंख्य रंगांनी रंगवते, उबदार सूर्यकिरणांमध्ये चमकते, सौंदर्याच्या धनुष्याने ढगांना कमानीसारखे आकार देते, रात्रीला तारकांच्या रत्नांनी उजळवते आणि पृथ्वीला सौंदर्याने आच्छादित करते.

8. 210: 11-18

आत्मा आणि त्याचे गुणधर्म हे मनुष्याच्या माध्यमातून शाश्वतपणे प्रकट होतात हे जाणून, सद्गुरूंनी आजारी लोकांना बरे केले, अंधांना दृष्टी, बहिन्यांना श्रवणशक्ती आणि पांगळ्यांना पाय दिले; अशाप्रकारे त्यांनी मानवी मन आणि शरीरावरील दिव्य मनाच्या वैज्ञानिक क्रियेवर प्रकाश टाकला आणि आत्मा व मुक्तीबद्दल अधिक चांगली समज दिली. येशूने एकाच अध्यात्मिक प्रक्रियेद्वारे आजारपण आणि पाप यांवर उपचार केले.

9. 211: 24-31

जर हे खरे असेल की नसांना संवेदना असतात, जड वस्तूंना बुद्धिमत्ता असते, आणि भौतिक शरीर डोळ्यांना पाहण्यास व कानांना ऐकण्यास प्रवृत्त करते, तर जेव्हा शरीराचे अभौतिकीकरण होते, तेव्हा या

क्षमता नष्ट झाल्याच पाहिजेत, कारण त्यांचे अमरत्व आत्म्यामध्ये नाही; याउलट वस्तुस्थिती ही आहे की केवळ विचारांच्या अभौतिकीकरण आणि आध्यात्मिकीकरणाद्वारेच या क्षमतांना अमर मानले जाऊ शकते.

10. 213: 7-10 (से), 16-19, 30-8

अमर आणि आध्यात्मिक सत्ये या नश्वर आणि भौतिक संकल्पनेपासून वेगळी अस्तित्वात आहेत. ईश्वर, म्हणजेच सद्गुण, स्वयंभू आणि स्वयंव्यक्त आहे.

ध्वनी ही नश्वर श्रद्धेवर उमटलेली एक मानसिक छाप आहे. कान खरोखर ऐकत नाही. दिव्य विज्ञान हे प्रकट करते की ध्वनी हा आत्म्याच्या इंद्रियांद्वारे—म्हणजेच आध्यात्मिक ज्ञानाद्वारे—संप्रेषित होतो.

मानवी ज्ञानाने गोष्टींच्या खोल्या अर्थाच्या खोलवरच्या समजुतीत—म्हणजेच, एकच मन आणि अस्तित्वाचा खरा स्रोत नाकारणाऱ्या भौतिक उत्पत्तीच्या श्रद्धेत—बुडण्यापूर्वी, हे शक्य आहे की सत्याकडून येणाऱ्या छपा ध्वनीइतक्याच स्पष्ट होत्या आणि त्या आदिम संदेष्ट्यांना ध्वनीच्या रूपातच प्राप्त झाल्या. जर ऐकण्याचे माध्यम पूर्णपणे आध्यात्मिक असेल, तर ते सामान्य आणि अविनाशी आहे.

जर हनोखचे आकलन त्याच्या भौतिक इंद्रियांसमोरील पुराव्यांपुरतेच मर्यादित असते, तर तो कधीही 'ईश्वरासोबत चालू' शकला नसता, किंवा त्याला शाश्वत जीवनाच्या प्रकटीकरणात मार्गदर्शन मिळू शकले नसते.

11. 214: 26-7

नश्वर दृष्टी ही किती क्षणभंगुर इंद्रिय आहे, जेव्हा डोळ्यांच्या पटलावरील एक जखम प्रकाश आणि भिंगाची शक्ती नष्ट करू शकते! परंतु खरी दृष्टी किंवा इंद्रिय नष्ट होत नाही. वय किंवा अपघात आत्म्याच्या इंद्रियांमध्ये व्यत्यय आणू शकत नाहीत आणि इतर कोणतीही खरी इंद्रिये नाहीत. हे स्पष्ट आहे की जड वस्तू म्हणून शरीराला स्वतःची कोणतीही संवेदना नसते आणि आत्मा व त्याच्या क्षमतांसाठी कोणताही विस्मरण नाही. आत्म्याची इंद्रिये वेदनारहित असतात आणि ती सदैव शांत असतात. सर्व गोष्टींमधील सुसंवाद आणि सत्याचे सामर्थ्य व शाश्वतता यांपासून काहीही त्यांना लपवू शकत नाही.

जर आत्मा, म्हणजेच चैतन्य, पाप करू शकले असते किंवा नष्ट झाले असते, तर अस्तित्व आणि अमरत्व, मनाच्या सर्व क्षमतांसहित, नष्ट झाले असते; परंतु जोपर्यंत ईश्वर अस्तित्वात आहे, तोपर्यंत अस्तित्व नष्ट होऊ शकत नाही.

12. 215: 11-14

आध्यात्मिक दृष्टी ही भूमितीय उंचीच्या अधीन नसते. जे काही ईश्वराच्या नियंत्रणाखाली असते, ते क्षणभरासाठीही बुद्धी आणि जीवनाच्या प्रकाशापासून व सामर्थ्यापासून वंचित राहत नाही.

13. 490: 14-18

ख्रिश्चन सायन्सनुसार, माणूस आधीपासूनच सुसंवादी किंवा अमर असल्यामुळे, मानवी सिद्धांत त्याला तसे बनवू शकत नाहीत. आपली एकमेव गरज ही आहे की, आपण हे जाणून घ्यावे आणि खऱ्या माणसाच्या दैवी तत्त्वाला, म्हणजेच प्रेमाला, आचरणात आणावे.

14. 248: 26-29

आपण विचारांत परिपूर्ण आदर्श निर्माण करून त्यांच्याकडे सतत पाहिले पाहिजे, नाहीतर आपण त्यांना आपल्या भव्य आणि उदात्त जीवनातून कधीच घडवू शकणार नाही.

15. 249: 1-10

चला आपण विज्ञानाचा स्वीकार करूया, इंद्रियानुभवावर आधारित सर्व सिद्धांत सोडून देऊया, अपूर्ण नमुने आणि भ्रामक आदर्श त्याग करूया; आणि अशाप्रकारे आपण एकच ईश्वर, एकच मन मानूया, आणि तेही परिपूर्ण, जे स्वतःचे उत्कृष्टतेचे नमुने निर्माण करते.

ईश्वराच्या निर्मितीतील 'पुरुष आणि स्त्री' प्रकट होऊ द्या. आपण आत्म्याच्या दिव्य ऊर्जेचा अनुभव घेऊया, जी आपल्याला नवीन जीवनात आणते आणि कोणत्याही नश्वर किंवा भौतिक शक्तीला विनाशकारी म्हणून ओळखत नाही. आपण दिव्य 'सत्ताधारी शक्तींच्या' अधीन आहोत याचा आनंद मानूया. हेच अस्तित्वाचे खरे विज्ञान आहे.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरूद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6